

Нічний гість

Микола Руденко

На змореній, незатишній планеті,
В казармі серед смороду й хропіння,
Мене відвідало нічне видіння —
Вусатий горець в маршальським кашкеті.

Зіскакую з постелі серед ночі,
Кричу налякано:
— Товариш Сталін!..
Довкола мене зеки в струнку стали
І мовчки протирають сонні очі.

А він сопів і горбився з віддишки.
— Здорово, плем'я молоде-зелене!
Як славно: тридцять років після мене,
А не змінились ні дроти, ні вишки.

Запрошую в підземні володіння.
Я там буду... —
І замовк на слові.
З'явились постаті песиголові —
І я збагнув таємний зміст видіння.